

# ÜZLET

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 20. szám, 2019. május 17.

Orbán Viktor az EU Néppártján kívül képzele a Fidesz és a NER jövőjét, de ennek megvan a maga oka. A 888 leleplező cikket közöl Manfred Weberről, a Néppárt EU-s csúcsjelöltjéről. Weber a saját házáat használta irodaként, és így „ha utánaszámolunk, kiderül, hogy 2004-től 15 év, azaz 180 hónap alatt – ha csak a 4332 euró felét számítjuk megspórolt bérleti költségként – száznyolcvanszor 2150 eurót, forintra átszámítva közel 125 milliót sikerült zsebre vágnia.” Nem csoda, hogy ezt a pénzügyi dilettánst Orbán Viktor alkalmatlannak tartja az EU bizottságának élére, és miatta ki akar lépni az Európai Néppártból is. Számoljunk csak: Weber naponta csupán 22 831 forintot kaszált, ami száználmas. Nem akarok most nemzeti gázszerelői magasságokkal példálózni; elegendő a saját lábán álló vő gyarapodását vizsgálni. Tiborc Istvánnak egy év alatt 27 milliárd forinttal nőtt a vagyona. Ez naponta majdnem 74 milliós hasznot jelent. Az Orbán-vő óránként több mint hárommilliót, percenként pedig 50 ezer forintot keresett. Weber Tiborcához nem is hasonlítható. Mintha a falu félszemű cimbalmosát akarnánk összevetni Mozarttal, vagy Zuckerberget Mészárossal. Egyszerűen nem az a kategória. Miért alkalmatlan Orbán szemében Weber? Hagyjuk most a nemzeti önérzetet, meg hogy Weber megsértette Magyarországot. A helyzet lényegét Al Pacino (Michael Corleone) fogalmazta meg a legérthetőbben, a *Keresztapa* című filmben: „Ez nem bosszúvág, Sonny, az üzlet kívánja meg.”